

CONSILIUL LEGISLATIV

Procedura de lucru a Senatului

B385 / 26.06.2026

Birou permanent al Senatului

443 / 29.06.2026

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023 (b385/16.06.2026), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/3036/22.06.2026 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D579/22.06.2026,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, în sensul instituirii obligației elevilor de a se prezenta la școală în uniformă școlară, al reglementării stabilirii modelelor, standardelor tehnice și elementelor componente ale uniformelor școlare, precum și al instituirii unor măsuri privind acordarea gratuită a acestora sau subvenționarea achiziției.

2. Având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 548/2008, prin conținutul său normativ, proiectul de lege face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea art. 75 alin. (1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. La **art. I pct. 1**, în textul propus pentru **art. 106 alin. (2) lit. c)**, expresia „în uniform școlară” se va redacta sub forma „în uniformă școlară”.

5. La **pct. 2**, la textul preconizat pentru **art. 106¹ alin. (1)**, întrucât suportarea cheltuielilor pentru achiziția uniforme revine, parțial sau integral, părinților sau reprezentanților legali ai elevilor, apreciem că modelele, standardele tehnice și elementele componente ale uniformelor școlare ar trebui să se stabilească de către consiliul de administrație al unității de învățământ **cu acordul consiliului reprezentativ al părinților**, iar nu doar cu consultarea asociației de părinți, acolo unde există, și a consiliului școlar al elevilor.

La **alin. (2)**, semnalăm că norma de trimitere la „ordinul prevăzut la litera a)” este eronată, întrucât textul nu cuprinde o literă a) și nici nu instituie un ordin la care să se poată face trimitere.

Totodată, în cuprinsul aceluiași alineat, expresia „denumirea școlii” se va înlocui cu expresia „denumirea **unității de învățământ**”, pentru folosirea unitară a terminologiei specifice actului normativ de bază.

De asemenea, pentru asigurarea clarității și previzibilității normei, recomandăm ca textul să indice expres că interdicția vizează unitatea de învățământ preuniversitar, iar destinatarii măsurii respective sunt elevii.

Față de cele menționate, norma respectivă ar putea fi reformulată astfel:

„(2) Unitatea de învățământ nu poate impune elevilor alte elemente vestimentare sau accesorii decât cele stabilite potrivit alin. (1), cu excepția ecusonului care conține denumirea unității de învățământ”.

La **alin. (3)**, considerăm că norma propusă trebuie reanalizată atât sub aspectul integrării sale în ansamblul reglementării privind finanțarea învățământului preuniversitar, cât și sub aspectul sursei de finanțare.

Astfel, deși teza potrivit căreia pentru achiziția uniformelor școlare se acordă gratuitate sau subvenții poate fi reglementată în cadrul art. 106¹, întrucât este legată de obligația purtării uniforme școlare, considerăm că prevederile referitoare la sursa de finanțare și la suportarea cheltuielilor aferente au natura unor norme de finanțare. Prin urmare, este de analizat dacă aceste prevederi nu ar trebui reglementate în Titlul I - Organizarea sistemului de învățământ preuniversitar, Capitolul X - Finanțarea și baza materială a învățământului preuniversitar, Secțiunea 1 - Finanțarea unităților de învățământ preuniversitar, astfel încât soluția legislativă să fie corelată cu specificul surselor și mecanismelor de finanțare a învățământului preuniversitar.

Pe de altă parte, acordarea gratuității sau a subvenției pentru achiziția uniformelor școlare, în funcție de venitul familiei, poate fi privită ca o măsură de protecție socială destinată elevilor proveniți din familii cu venituri reduse. În acest context, simpla prevedere potrivit căreia cheltuielile aferente „pot fi finanțate” din bugetele consiliilor județene, Consiliului General al Municipiului București și consiliilor locale, precum și din fonduri externe nerambursabile, nu stabilește cu suficientă claritate titularul obligației de finanțare și mecanismul de acordare a sprijinului financiar.

În acest sens, menționăm prevederile art. 138 alin. (5) din Constituția României, republicată, potrivit căreia *„Nici o cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare”*, precum și pe cele ale art. 14 alin. (5) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, conform căreia *„După aprobarea bugetelor locale pot fi aprobate acte normative cu implicații asupra acestora, dar numai cu precizarea surselor de acoperire a diminuării veniturilor sau a majorării cheltuielilor bugetare aferente exercițiului bugetar pentru care s-au aprobat bugetele locale respective”*.

Prin urmare, având în vedere că măsura este instituită prin lege, cu aplicabilitate generală la nivel național, iar nu printr-o decizie a autorităților administrației publice locale, apreciem că se impune indicarea expresă a sursei principale de finanțare. În lipsa acestei precizări, norma poate genera incertitudine juridică și bugetară, precum și riscul transferării neclare asupra autorităților administrației publice locale a unei obligații financiare stabilite prin lege, cu posibile implicații asupra autonomiei locale sub aspect financiar.

Sub rezerva acestei observații, pentru un plus de rigoare normativă, expresia „conform Anexei la prezenta lege” va fi înlocuită cu sintagma „**potrivit anexei nr. 2**”.

6. La norma propusă la pct. 3 pentru art. 148 alin. (1) lit. c), semnalăm că, pentru un spor de rigoare normativă, stabilirea contravenției ar fi trebuit realizată prin trimitere la o normă care stabilește o obligație a subiectului activ, și nu la o dispoziție care prevede o obligație a beneficiarilor primari ai învățământului.

Pe de altă parte, întrucât subiectul activ al contravenției nu poate fi decât o persoană juridică, norma nu ar putea fi incidentă în cazul unităților de învățământ care nu au personalitate juridică.

Se impune, de aceea, reanalizarea textului sub aceste aspecte.

7. Precizăm că, pentru integrarea armonioasă în cuprinsul art. 148

a normei propuse la **pct. 4**, aceasta ar trebui introdusă după alin. (3) al articolului, urmând a fi marcată ca **alin. (3¹)**.

8. Potrivit uzanțelor normative, pentru integrarea **anexei nr. 2** în arhitectura actului de bază, art. I se va completa cu trei puncte, după cum urmează:

„5. Articolul 251 se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 251. - Termenii și expresiile utilizate în cuprinsul prezentei legi sunt definite în anexa nr. 1».

6. După articolul 251 se introduce un nou articol, art. 252, cu următorul cuprins:

«Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta lege».

7. După anexă, care devine anexa nr. 1, se introduce o nouă anexă, anexa nr. 2, având cuprinsul prevăzut în anexa la prezenta lege.

9. La art. II, potrivit uzanțelor normative, se va elimina denumirea marginală, iar alin. (1) va avea următorul cuprins:”

„Art. II. - (1) Prin derogare de la prevederile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare, prezenta lege intră în vigoare la 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I”.

La **alin. (2)**, semnalăm că norma propusă nu prevede nivelul actului normativ prin care se aprobă normele metodologice. În cazul în care acestea se aprobă prin ordin al ministrului, textul ar putea avea următorul cuprins:

„(2) În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, normele metodologice de aplicare a art. 106 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă prin ordin al ministrului educației și cercetării, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I”.

10. În cadrul anexei, va fi inserată, sub forma unei note sau a unui punct distinct, explicarea acronimului „ISR”, și anume „indicator social de referință”, precum și baza legală a stabilirii acestuia la nivelul de 660 lei, respectiv Legea nr. 141/2025 privind unele măsuri fiscal-bugetare, cu modificările și completările ulterioare.

La **cele două puncte din finalul anexei**, se va elimina expresia „prevăzut la Anexă”, ca superfluă.

La **primul punct**, deși în partea introductivă se prevede că sumele reprezintă venitul **brut** lunar pe fiecare membru al familiei, primul

punct face referire la „veniturile salariale **nete** impozabile”, ceea ce generează incertitudine cu privire la natura venitului avut în vedere: brut sau net.

Totodată, textul utilizează sintagma „veniturile salariale”, însă enumeră, cu titlu exemplificativ, și categorii de venituri care nu au natură salarială, precum veniturile din activități independente, dividende, chirii, investiții și alte venituri supuse impozitării potrivit legii.

Pentru claritatea și previzibilitatea normei, este necesară stabilirea unitară a criteriului de venit, precum și indicarea coerentă a tuturor categoriilor de venituri care intră în calcul.

La **al doilea punct**, pentru evitarea suprapunerii cu alte drepturi enumerate, sintagma „prestațiile sociale destinate copiilor” ar trebui reformulată, întrucât este prea generică. În măsura în care vizează domeniul asistenței sociale, precizăm Legea asistenței sociale nr. 292/2011 folosește sintagma „*beneficii de asistență socială pentru susținerea copilului și familiei*”.

Referitor la expresia „indemnizațiile de handicap ale minorilor, precum și ale părinților sau reprezentanților legali”, semnalăm că textul este susceptibil de interpretări, putându-se înțelege că sunt avute în vedere inclusiv indemnizațiile acordate părinților sau reprezentanților legali pentru propriul handicap, iar nu doar drepturile bănești legate de situația copilului cu handicap.

În ceea ce privește expresia „alte drepturi bănești acordate direct copiilor în baza legii”, semnalăm că sintagma „acordate direct copiilor” poate crea confuzie, deoarece unele drepturi aparțin copilului, dar plata se realizează prin părinte sau reprezentant legal.

PREȘEDINTE
Florin IORDACHE

București
Nr. 625/25.06.2026